VERANDER JE LEVEN-VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

22e jaargang - nummer 4 mmer 3

GELOOF VINDEN
Een pleidooi voor Christus

De atheïst en de Bijbel
Een bijzondere ontmoeting

Wonderen van de Meester
God kan alles gebruiken

Inhoud

Persoonlijk	*3*
De kracht van een eekhoorntje	*4*
De vader en de verloren zonen	*6*
De vele rollen van Jezus	*12*
Wonderen van de Meester	*14*
Niemand kon zo spelen	*16*
Jezus en ik	*18*
Hij weet het beter	*20*
De atheïst en de Bijbel	*22*
Geloof vinden	*24*
Kennismaken met mijn vriend	*26*
Hij helpt altijd	*28*
Kom bij me in de morgen	*30*

Redactie Ronan Keane
Vertaald door: Koos en Maria Stenger
Layout en ontwerp: Koos Stenger en Gentian Suci
De Bijbelcitaten zijn afkomstig uit Het Boek © 1988,
www.actiefonline.org

copyright 2021 Activated Alle rechten voorbehouden

Richt je ogen naar Jezus,
kijk Hem vol in Zijn prachtige gezicht.
Dan verbleken merkwaardig de dingen der aarde
in het licht van Zijn glorie en gena'.
-Helen H. Lemmel (1863-1961)

Een liefdesverhaal

God gebruikt vaak gelijkenissen en beelden om onze relatie met Hem te beschrijven. Zo heeft Hij het bijvoorbeeld over een herder en een schaap, een vader en een kind, een wijnstok en de ranken, en een bruid en haar bruidegom. De Bijbel bevat 66 boeken, maar mensen hebben vaak geconcludeerd dat het eigenlijk toch één boek is met één consequent thema. Het is een liefdesverhaal. Zoals elk liefdesverhaal heeft dit verhaal ook een begin, hoogtepunten, dieptepunten en een dramatische slotscène.
Dit liefdesverhaal begint echt helemaal 'in het begin', toen God de man en de vrouw schiep. Hij schiep hen precies zoals Hij dat wou, blies hen levensadem in en bewonderde daarna Zijn handwerk: "Dit is heel goed!" Helaas verkozen de man en de vrouw om Gods aanbod van een eeuwige, volmaakte, intieme relatie met Hem af te wijzen en sloegen ze liever de weg van egoïsme en zonde in. Zonder God kwamen de mensen die eigenlijk geschapen waren om een intieme relatie met Hem te hebben, in aanraking met eenzaamheid, boosheid en pijn. Duizenden jaren lang hebben we van alles en nog wat geprobeerd om dit gevoel van intimiteit met God weer terug te vinden, maar zo makkelijk gaat dat niet.
Uiteindelijk, ofschoon wij zelf God de rug hadden toegekeerd, was Hij het die het initiatief nam om de verzoening tot stand te brengen. In Zijn grote liefde wist Hij dat er maar één oplossing was. Ondanks het grote offer verkoos Hij bereidwillig Zijn eigen Zoon naar de aarde te sturen om een weg terug te maken naar Hem.

Wat betekent dat voor ons? Het betekent dat het Christendom geen religie is, en ook geen lijst van stijve regels. Het Christendom is een relatie. En niet zomaar een relatie, maar een huwelijk waar intimiteit behoort te zijn, eerlijkheid, open communicatie en gedeelde dromen met een vast doel en een wens. Jezus staat met een stralend gezicht aan het einde van die weg en wacht totdat Zijn beeldschone bruid naast Hem komt staan.

DE KRACHT VAN EEN EEKHOORNTJE

Door Jo Dias

"Ellendig." Dat was het enige woord dat ik die dag kon vinden voor mijn gevoelens. Mijn man moest alweer op reis. En ik bleef weer achter met onze vier kinderen. We hadden haast geen geld, mijn gezondheid was niet goed en mijn tienerdochter maakte een puberteitscrisis door. Ik bad vurig dat Jezus alles wat makkelijker zou maken!

Ik keek uit mijn raam naar een groepje bomen die sierlijk heen en weer wiegden in de zachte lentebries en dacht na over andere keren dat Jezus me had aangemoedigd om te blijven vertrouwen totdat Hij alles in orde had gemaakt.

Op dat moment zag ik een eekhoorntje dat vrolijk piepte terwijl hij op en neer rende door de bomen, ogenschijnlijk zonder een enkele zorg. Ik beneed het ventje eigenlijk wel.

Toen veranderde mijn eekhoorn van tactiek. In plaats van naar boven en weer naar beneden te rennen, begon hij van de ene boom naar de andere te springen. Hij sprong naar de laatste boom in het groepje en keek toen naar een bepaalde boom die een heel eind verder stond. Hij scheen met zichzelf te overleggen.

In gedachten mat ik de afstand tussen de eekhoorn en die boom en het leek erop dat de afstand wel drie keer zo groot was als de afstand die hij tot nu toe gesprongen had. Dat was een enorme uitdaging.

"Zo gek zul je toch niet zijn, jochie?" mompelde ik.

Maar hij had mijn advies niet nodig. Hij rende een paar keer over de lengte van de tak, driftig piepend. Toen hield hij stil en bepaalde met zijn oogjes de afstand voor een laatste keer, dook in elkaar en nam toen de sprong. Ik wendde bijna mijn blik af. Dit kon nooit goed aflopen!

Maar niks hoor! Hij vloog over die enorme afstand en belandde gracieus in de volgende boom met het air van iemand die voor dit soort toeren geschapen is. Hij kwetterde van vreugde en rende hoger de boom in, als een overwinnaar naar zijn volgende prijs.

Toen wist ik wat ik gemist had. Ik was zo druk geweest met het kijken naar mijn problemen, zoals het meten van de afstand tussen de bomen, dat ik bang was geweest om naar de overkant te springen. Ik had mijn Schepper, mijn Heiland, mijn Beste Vriend uit het oog verloren. Ik was vergeten dat Hij voor me zou zorgen.

Terwijl ik de eekhoorn gadesloeg, die nu vrolijk boven in de boom zijn eekhoorn lied zat te zingen, wist ik dat Jezus mijn gebed beantwoord had. Niet door een spectaculair wonder, maar door het voorbeeld van een vrolijk eekhoorntje. Dezelfde God die voor Hem had gezorgd zou toch zeker ook wel voor mij zorgen.

DE VADER EN DE VERLOREN ZONEN

Door Peter Amsterdam

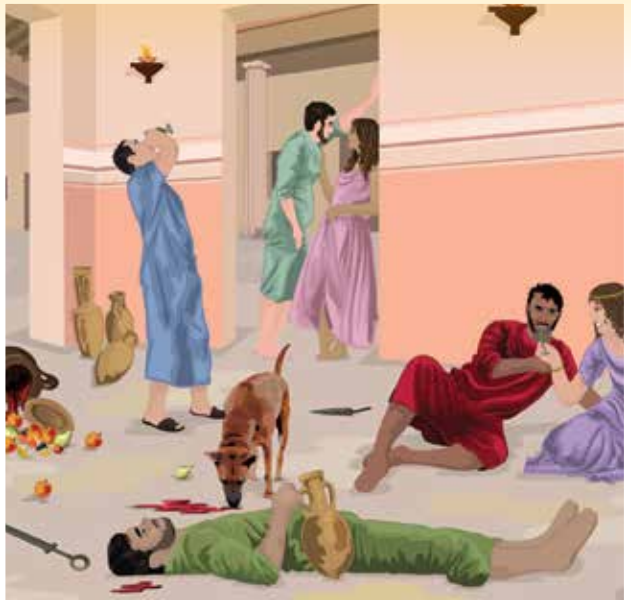

In Lukas 15 vertelt Jezus het volgende verhaal: Een man had twee zonen. Op een dag zei de jongste: "Vader, ik wil mijn deel van de erfenis nu al hebben." De vader verdeelde zijn bezit tussen zijn twee zonen. Een paar dagen later pakte de jongste zoon zijn bezittingen en ging op reis naar een ver land.[1]

Dit buitengewone verzoek van de jongere zoon zal de oorspronkelijke toehoorders geschokt hebben. De zoon vroeg om het deel van zijn vaders erfenis dat normaal gesproken pas vrij zou komen na de dood van zijn vader, terwijl zijn vader nog in leven was en zo gezond als een vis. De toehoorders verwachtten hoogstwaarschijnlijk dat de vader in woede zou uitbarsten en zijn zoon er van langs zou geven.

In plaats daarvan stemde de vader er in toe en verdeelde zijn bezit tussen de zoons. De jongste zoon besloot zijn erfdeel te verkopen voor contant geld, zonder enige bezorgdheid voor de toekomst van zijn vader want de houding van de zoon had directe gevolgen voor de oude dag van zijn vader.

De oudere broer, die op dat moment ook zijn deel van de erfenis ontving, kreeg de rest van het land in bezit maar had er nog geen zeggenschap over. Naarmate het verhaal verder gaat wordt het duidelijk dat de vader nog steeds het hoofd van de huishouding en van het boerenbedrijf was.

Het resultaat

Toen vertelde Jezus wat er met de jongste zoon gebeurde: Een paar dagen later pakte de jongste zoon zijn bezittingen en ging op reis naar een ver land. Daar verbraste hij zijn hele hebben en houden en leefde er op los. Juist toen hij niets meer over had, werd het land getroffen door een vreselijke hongersnood. Het zag er heel slecht voor hem uit.[2]

Toen hij het huis van zijn vader verlaten had leidde hij een roekeloos, ongeordend leven wat uitdraaide op het verlies van alles wat hij bezat. Nadat hij alles uitgegeven had, kwam er een hongersnood.

Hij wist een baantje te vinden bij een boer die hem het land op stuurde om op de varkens te passen. Hij had zo'n honger dat hij graag wat van het varkensvoer had gegeten, maar dat mocht niet. Niemand gaf hem te eten. [3]

De toehoorders van toen konden goed begrijpen naar welke diepten de zoon was gevallen met zo'n baantje als varkenshoeder. Varkens werden volgens de wet als onrein beschouwd en later werd er in Joodse geschriften gezegd dat iedereen die varkens fokte vervloekt was. Om het nog erger te maken was hij dus aan het verhongeren en wilde hij het

1. Lukas 15:11–13

2. Lukas 15:13–14
3. Lukas 15: 15-16

voer van de varkens eten. Op dat moment kwam hij tot bezinning en dacht bij zichzelf: "Bij mijn vader thuis hebben zelfs de knechts meer dan genoeg te eten. En kijk mij hier nu eens zitten! Ik sterf bijna van de honger. Ik weet wat! Ik ga naar mijn vader en zal hem zeggen: 'Vader, ik heb gezondigd tegen God en tegen u. Ik ben het niet waard nog langer uw zoon genoemd te worden. Wilt u mij aannemen als knecht?' "4

De zoon besloot terug te gaan naar zijn vader en te bekennen dat hij ongelijk had gehad en gezondigd had. Hij bedacht dat zijn vaders dienstknechten genoeg te eten hadden en was van plan zijn vader te vragen om hem als knecht in dienst te nemen.

De thuiskomst

Zo ging hij op weg naar het huis van zijn vader. Die zag hem al in de verte aankomen en had erg met hem te doen. De man holde hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem.5

De zoon had zijn vader voor het hele dorp te schande gezet. Het zou alleen maar juist zijn geweest als de vader niet naar hem toe was gehold, maar zijn zoon naar zich toe had laten komen, dwars door het dorp en onder de afkeurende blikken van de gemeenschap. Maar in plaats daarvan rent de vader vol medeleven naar hem toe, iets dat als verachtelijk zou worden beschouwd, vooral omdat hij daarbij zijn gewaad omhoog moest trekken en zijn benen moest ontbloten. Het eerste wat de vader doet is zijn zoon omhelzen en kussen, nog voordat hij gehoord heeft wat zijn zoon te zeggen heeft.

"Vader," zei de zoon, "ik heb gezondigd tegen God en tegen u. Ik ben het niet langer waard uw zoon genoemd te worden…" Maar de vader liet hem niet eens uitspreken en zei tegen de knechten: "Vlug! Haal de mooiste kleren die we in huis hebben en geef hem die om aan te trekken. Geef hem een ring voor zijn vinger en een paar sandalen."6

De zoon begint met zijn praatje dat hij heeft ingestudeerd, maar de vader laat hem niet eens uitspreken. Hij beveelt zijn dienstknechten zijn zoon het beste kleed aan te trekken, een ring aan zijn vinger te schuiven en schoenen aan zijn voeten te doen.

Behalve de boodschap aan de dienstknechten en de gemeenschap was er ook een duidelijke boodschap voor de zoon. Die boodschap was vergeving. Het onthaal van de vader was een daad van onverdiende genade. Er was niets wat de zoon kon doen om zijn verleden ongedaan te maken. De vader wilde het verloren geld niet terug; hij wilde zijn verloren zoon. "Slacht het kalf dat we hebben vetgemest. Wij gaan feestvieren.7

Wanneer er zo'n groot dier wordt klaargemaakt voor een feestmaal betekent dit waarschijnlijk dat het hele dorp voor het maal werd uitgenodigd. En de vader verkondigt de vreugdevolle reden voor de viering: "Mijn jongste zoon was dood en is weer levend geworden. Ik heb hem terug."8

4. Lukas 15:17–19
5. Lukas 15: 15-20

6. Lukas 15:21–22
7 Lukas 15: 23

8. Lukas 15:24

De oudste zoon

Ondertussen was de oudste zoon op het land aan het werk. Toen hij thuiskwam, hoorde hij dansmuziek. Hij riep een knecht en vroeg wat er aan de hand was. "Uw broer is terug," antwoordde de knecht, "en uw vader heeft het mestkalf laten slachten. Hij is zo blij dat uw broer weer gezond en wel thuis gekomen is." De oudste broer werd kwaad en wilde niet naar binnen gaan. 9

Aan het einde van de werkdag, nadat de festiviteiten al begonnen waren, kwam de oudste zoon terug van het veld. Toen hij hoorde hoe zijn jongere broer onthaald was werd hij woedend. Het was de gewoonte in die tijd dat de oudste zoon samen met de vader als gastheer zou optreden maar de oudste broer verbreekt het protocol en weigert openlijk het huis binnen te gaan en aan de festiviteiten deel te nemen en argumenteert daarna in het bijzijn van iedereen met zijn vader: Maar hij antwoordde: 'Luister, vader! Al die jaren heb ik mij voor u uitgesloofd. Ik heb altijd gedaan wat u zei. Maar u hebt mij nog nooit een bokje gegeven om te slachten en feest te vieren met mijn vrienden. Nu komt die zoon van u thuis, hij heeft eerst uw geld er bij de hoeren doorgejaagd en wat doet u? U slacht voor hem het beste kalf dat we hebben!'10

De reactie van de oudste zoon is oneerbiedig, verbitterd en haatdragend, maar hoe reageert de vader? Precies op dezelfde manier als hij bij zijn jongste zoon heeft gedaan. Hij zegt: "Maar jongen, jij en ik zijn altijd samen. Alles wat van mij is, is van jou."11

Beide zoons hebben een gebroken relatie met hun vader die deze graag wil herstellen. Beide zoons hebben verzoening en herstel nodig met hun vader. Ze ontvangen allebei dezelfde liefde van hun vader. Het laatste wat de vader zegt brengt zijn vreugde tot uitdrukking over de jongste zoon die verloren was maar weer was teruggevonden. "Wij kunnen niet anders dan feestvieren. Het is je eigen broer. Hij was dood en is weer levend geworden. We waren hem kwijt en hebben hem nu terug."12

In deze gelijkenis staat iets heel moois over God, onze Vader. Hij is vol medeleven, genade, liefde en barmhartigheid. Net zoals de vader in het verhaal laat Hij ons zelf onze beslissingen nemen, en wat die beslissingen ook zijn en waar ze ons ook naar mogen leiden, Hij houdt van ons. Hij wil dat iedereen die weggelopen is en is verdwaald en die een gebroken relatie met Hem heeft, weer terug komt naar huis. Hij wacht hen op en verwelkomt hen met open gespreide armen en grote vreugde en feestelijkheden. Hij vergeeft, Hij heeft lief en Hij verwelkomt hen terug. Ieder mens is geliefd door de Vader. Jezus legde Zijn leven neer voor ieder mens. God is genadig, vol liefde en barmhartigheid en Hij heeft ons geroepen, als Zijn vertegenwoordigers, om te doen wat Jezus heeft gedaan, van de onbeminden te houden en de verloren schapen te zoeken, hen te herstellen en te reageren met vreugde en feestelijkheden als degene die verloren was weer gevonden wordt.

<< >>

9. Lukas 15:25-28
10. Lukas 15: 28-30

11. Lukas 15:31
12. Lukas 15: 32

DE VELE ROLLEN VAN JEZUS IN MIJN LEVEN

Door Joyce Suttin

Toen ik nog klein was, beschouwde ik Jezus als een soort Sinterklaas. Ik wist dat Hij kon zien wanneer ik stout was of lief. Als ik iets wilde hebben kon ik Hem er om vragen en dan gedroeg ik me heel goed, in de hoop dat ik het dan zou krijgen. Net zoals mijn zondagsschooljuffrouwen was Hij iemand naar wie ik moest luisteren en die ik moest gehoorzamen.

Toen ik ouder werd besefte ik dat Hij een Vriend was. Ik wist dat ik dat het meest van alles nodig had; een vriend die me door mijn jonge leven kon leiden. Hij werd mijn Verlosser toen ik mijn behoefte aan vergeving begreep en Hem vroeg om in mijn hart te komen.

Toen ik een tiener was, werd Jezus mijn Vertrouwensman. Hij was degene tot wie ik me kon wenden in tijd van nood en iemand die me altijd scheen te begrijpen. Soms verdwaalde ik en dan was Hij de heldere morgenster en het Licht dat me de weg naar het leven dat Hij voor me had bereid weer liet zien.

Toen ik moeder werd leerde ik Hem kennen als Geneesheer. Hij was het Brood des levens toen we honger hadden en Hij genas ons hart als we verdrietig waren of ergens mee worstelden. Toen mijn kinderen opgroeiden werd Jezus een dierbare Adviseur bij de opvoeding. Hij was ook mijn Raadsman. Hij hielp me om mijn plek te vinden en leidde me naar bezigheden en hobby's die me veel voldoening gaven. Als ik voor moeilijkheden kwam te staan was Hij mijn Verlosser, mijn Advocaat en mijn Schild.

Als ik treurde om verlies, ondervond ik dat Jezus mijn Trooster was. Het verlies van de mensen van wie ik hield dreef me naar het besef dat Hij de Vredevorst was. Toen ik mijn aardse vader verloor begon ik Gods rol als mijn hemelse Vader te zien. Hij was er altijd voor me, ondersteunde me, moedigde me aan en beschermde me. Ik kon mijn armen naar Hem uitstrekken in gebed op ieder uur van de dag of nacht.

Als ik op mijn leven terugblik, naar de vele reizen en de wegen die ik ingeslagen ben, realiseer ik me dat Hij altijd bij me is geweest. Hij leidde me als mijn Goede Herder en zocht me op als ik gewond was of de weg kwijt was. Hij droeg me teder en liefdevol in Zijn armen als ik niet in staat was zelf te lopen.

Nu zie ik Hem als Alfa en Omega, het begin en het einde, altijd aanwezig in mijn leven, vanaf mijn eerste herinneringen tot aan mijn laatste ademtocht. Dan zal ik Hem kennen als de Opstanding en het Leven, mijn Heiland.

WONDEREN VAN DE MEESTER

Door Curtis Peter van Gorder

Er is wel gezegd dat er drie kunstenaars nodig zijn om ons mooie muziek te geven: dat zijn God, die ons prachtig hout geeft om instrumenten mee te maken, de instrumentmaker, die na maanden van werk de muziek opwekt die in het hout zit, en dan heb je natuurlijk de muzikale meester die de muziek uit zijn houten gevangenis bevrijdt om ook de toehoorder vrij te maken. Ik heb met eigen ogen gezien hoe muziek bevrijdende krachten bezit, toen ik een vrouwengevangenis in Oeganda bezocht. In sommige gevallen waren deze vrouwen zwanger of woonden ze zelfs samen met hun kinderen binnen de gevangenismuren omdat er niemand anders voor hen kon zorgen.

Een groep Christelijke vrijwilligers en ik waren daar gekomen om de vrouwen iets moois te brengen in de vorm van muziek, een clownsoptreden en een goochelaar en ook nog een sketch die ik zelf zou opvoeren. Ik was nog aan het denken over een thema dat het meest toepasselijk zou zijn en nadat ik wat meer over hen te weten was gekomen realiseerde ik me dat ze het gevoel hadden niets waard te zijn en dat hun leven zo'n beetje voorbij was. Ze probeerden alleen nog maar te overleven, dag in dag uit met een hopeloos gevoel.

Toen dacht ik aan het gedicht over "de aanraking van de Meester" dat perfect leek te passen bij deze gelegenheid. Het is een verhaal over een oude versleten viool die op de veiling te koop wordt aangeboden. In het begin wordt er niet meer dan een paar euro geboden maar dan komt er een oude man naar voren die er een melodie op speelt en opeens levert de viool een hoog bod op. Waarom veranderde de viool zo plotseling van waarde? Het kwam door de aanraking van de meester die er zulke prachtige muziek op speelde.[1] De vrouwen daar waren nog steeds veel waard en konden nog steeds prachtige muziek voortbrengen in hun leven als zij zich zouden laten aanraken door de Meester. We voerden de sketch op in de plaatselijke taal en gebruikten een echte viool. Na wat eenvoudige aanwijzingen speelde het publiek de rol van de mensen die een bod deden op de viool.

Toen het verhaal was afgelopen zeiden een heleboel mensen dat ze er nieuwe hoop door hadden gekregen.

Het verhaal over het ontstaan van dit gedicht is ook heel toepasselijk. De auteur, Myra Welch speelde graag orgel in haar jeugd maar vanwege een ernstig geval van reuma kwam ze in een rolstoel terecht en kon ze niet meer spelen. Op een dag hoorde ze iemand preken over Gods macht om mensen nog steeds te gebruiken, ondanks hun tekortkomingen en gebreken en ze zei: "Ik raakte zo vervuld van licht dat ik dit gedicht in slechts 30 minuten schreef." Het feit dat ze kon schrijven was al een wonder op zich. Ze moest een potloodstompje vasthouden in haar kromme reumatische handen en daarmee sloeg ze de letters een voor een op de toetsen van de schrijfmachine. Maar ze zei: "De vreugde van het schrijven was belangrijker dan de pijn die ik had van mijn pogingen."

Zelfs een oude, ogenschijnlijk waardeloze viool kan levens veranderen. Iets onbenulligs als een paar vissen en broden kan worden getransformeerd in een feestmaal voor duizenden mensen door de aanraking van de hand van de Meester. Mozes ondervond dat ondanks zijn gebreken, zoiets doodgewoons als een stok kan worden veranderd in een staf van God om grote tekenen en wonderen teweeg te brengen.

1. Zie Mattheüs 15

Niemand kon zo spelen als hij

Iedereen die zat; niemand die nog stond
De veilingmeester keek gespannen in 't rond
De veiling kon nu gaan beginnen
al viel voor die viool niet veel te innen
Hij hield het ding hoog in de lucht,
"Wie biedt er?" zei hij met een zucht.
Gehavend, bekrast en erg verkleurd
Vandaag dus wordt dit ding verbeurd

"Wie wil er dan wat geven
'T is mij om het even
Wie durft? Wie heeft er moed?
Dat ding doet het vast nog heel erg goed.
Zie ik daar dan iemand die het wil?"
Maar niemand sprak, het werd heel stil…
Hoor ik vijf euro, zes of hoor ik zeven?
Maar nee, echt niemand wilde er wat geven.

Toen kwam er iemand aangelopen
die wist hoe hij dat ding moest gaan verkopen.
Hij nam de viool en sprak heel zacht:
"Ik toon u zijn diepe, ware pracht."
Hij veegde het stof af met een lap,
keek even rond en zette zich toen schrap.
Toen bespeelde hij de snaren
alsof er engelen aan het musiceren waren.

Iedereen luisterde stil en diep geboeid
Voorwaar de hemel was hiermee gemoeid.
Wat een geluid. wat een mooi en zuiver stuk
Dit was bijzonder, dit was geluk
Toen het lied ten einde was gekomen
zaten de mensen stil te dromen
Geen mens bewoog, niemand sprak een woord
na die muziek van het hemels oord

Toen klonk opeens de veilingmeester weer
Wie wil dit instrument? Aan wie de eer?
"Wie wil er dan wat geven
'T is mij echt om het even
Maar voor dit klassiek juweel
Geeft iemand vast heel veel?
Zie ik daar dan iemand die het wil?
Och mensen, nu was het niet meer stil

Vijfduizend euro, zes of zeven wel misschien?
We gaan al snel nu naar de tien
Wie biedt er meer, wie maken we dan blij?
Verkocht aan iemand op de tweede rij…
Twaalf duizend euro? Nee 't was zelfs iets meer…
"Verkocht aan een dikke mijnheer."
Wat een opwinding daar in de zaal
Duizenden euro's zonder gedraal

Iedereen schreeuwde wild en verbeten,
Wie had het gedacht, wie had het geweten?
Toen vroeg iemand heel verlegen:
"Waarom is de waarde opeens zo gestegen?
Kan men mij vertellen waar dat aan lag?
Terwijl niemand er eerst wat in zag?
Was het de Meester misschien
Die ons het licht heeft doen zien?

Toen hij speelde zagen wij pas
wat een juweel die viool wel niet was."
"Ja," beaamde toen iedereen daar,
"dat is het antwoord zowaar
De waarde lag diep in de viool besloten
Maar alleen door de meester werd zij ontsloten."
Zo lopen er ook heel wat mensen hier rond
Gebroken, eenzaam en o zo verwond.

Mensen waar men geen cent voor wil geven
Omdat de zonde aan hen schijnt te kleven.
Maar de Meester wil ook bij hen zo graag spelen
En het duister uit hun leven bevelen.
Alleen de Meester kan de muziek laten klinken
Alleen door Hem kan de eenzaamheid zinken

vrij vertaald naar een gedicht van Myra Brooks Welch

Om over na te denken

JEZUS EN IK

Heer...
Blijf in me om me te versterken
Buiten me om me te behouden
Boven me om me te beschutten
Onder me om me te ondersteunen
Voor me uit om me de weg te wijzen
Achter me om me terug te brengen
Rondom me om me stevig te maken

-Lancelot Andrews (1555-1626)

Alle vrede en gunst van de wereld kan een gekwelde ziel niet rustig maken, maar waar de vrede is die Christus geeft kan alle kwelling en onrust van de wereld haar niet verstoren.

-Robert Leighton (1613-1684)

Als je zeker bent van de liefde van Jezus in je leven word je niet alleen gelukkiger; het zal de stabiliserende kracht in je leven zijn. Wanneer je verzekerd bent van Zijn liefde voor jou, als je je bewust bent dat Hij nauw betrokken is bij je welzijn en geluk, dan krijg je door dat besef vrede in je hart en een stabiel gevoel, zelfs als je teleurstellingen te verwerken krijgt, wanneer je hart gebroken wordt, als moeilijkheden op je pad komen of wat het ook is dat het leven je brengt. Zijn liefde is het enige op de wereld dat absoluut volmaakt en onfeilbaar is. Er zijn een heleboel fijne, mooie, geweldige dingen maar niets is zo volmaakt als Zijn liefde. Hij is volmaakt, Zijn liefde is volmaakt. Zij is duurzaam, betrouwbaar en eeuwig!

-Maria Fontaine

Voor mij is Jezus het Leven dat ik wil leiden, het Licht dat ik wil weerspiegelen, de Weg naar de Vader, de Liefde die ik tot uitdrukking wil brengen, de Vreugde die ik wil delen, de Vrede die ik om me heen wil zaaien. Jezus betekent alles voor mij.

-Moeder Teresa (1910-1997)

Rust voor hen die vermoeid zijn
Vreugde voor de bedroefde geest
Hoop in grauwe tijden
Licht van de blije ziel
Thuis voor de vreemdeling
Kracht tot aan het einde
Schuilplaats in tijd van gevaar
Redder en Vriend!

-John Samuel Bewley Monsell (1811-1875)

Blijf dicht bij Mij, dan blijf Ik in jullie. Net zoals een rank alleen maar vrucht kan dragen als hij aan de wijnstok zit, kunnen ook jullie alleen maar vruchtbaar leven als jullie in Mij blijven. Ik ben de wijnstok en jullie zijn de ranken. Als jullie in Mij blijven en Ik blijf in jullie, brengen jullie veel vrucht voort. Want zonder Mij kunnen jullie niets doen.

-Johannes 15:4,5

Wat is gebed? Dat is God in je leven binnen laten. Hij klopt op je deur en vraagt of je open wilt doen. En niet alleen in die gewijde stille uren, maar vooral tijdens je drukke bestaan, als je op pad bent en voor elke meter moet knokken. Want dan heb je Hem het hardste nodig.

Ole Hallesby

Eenheid met Jezus Christus is de fundering van onze hoop.

Jean-Jacques Pictet (1655-1721)

Geloof in Jezus Christus is de vlucht van de ziel naar de schuilplaats.

-Hugh Binning (1627-1653)

Hij weet het beter

Door Elsa Sichrovsky

Als kind hoorde ik vaak het gezegde: “Bidden is niet het minste dat je kunt doen, het is het beste dat je kunt doen.” Ik dacht dat elke situatie opgelost kon worden volgens ons oprecht gebed. Mijn vader vertelde me toen ik negen jaar was dat onze vriend Jim kanker had. Ik besloot dus direct dat ik heel hard voor hem zou bidden om beter te worden. Jim had een vrouw en drie kinderen die nog op de basisschool zaten dus dan zou God toch zeker niet zo wreed zijn dat Hij hem bij hen weg zou halen? Die waren tenslotte afhankelijk van hem. Elke dag nam ik tien minuten de tijd om voor Jim te bidden. In het begin waren er bemoedigende tekenen dat mijn gebeden verhoord werden. De tumor werd kleiner, hij voelde zich sterker. Mijn gebeden hadden geholpen!

Zes maanden later ging het echter helemaal mis. De kanker was uitgezaaid naar Jims andere organen en de vooruitzichten die de dokter gaf waren slecht. Ik begon me af te vragen of ik misschien niet hard genoeg had gebeden. Had ik niet genoeg Bijbelverzen aangehaald? Dus begon ik nog wanhopiger te bidden. Op een dag zei mijn vader dat hij me iets over Jim moest vertellen. De blik in zijn ogen sprak boekdelen.

“Jim is een paar dagen geleden overleden,” zei hij rustig. Ik barstte in tranen uit. “Maar papa, ik heb toch gebeden! Ik heb zo hard gebeden als ik kon.” Mijn vader keek me meewarig aan. “Het is niemands schuld. Maar God heeft een plan. Alleen Hij weet waarom.”

Daar kon ik met mijn verstand niet bij. Als God nou liefde is, waarom haalde Hij dan een echtgenoot en vader weg bij de mensen die hem nodig hadden? Waarom beantwoordde God onze oprechte gebeden niet? Wat voor nut had het dan om te bidden als het toch niet hielp? Vader zag de vragen in mijn ogen. “Gebed is geen toverdrankje waar al je problemen door weg gaan. Je hebt God verteld dat je Jim graag beter wilde laten worden. Maar God weet het beter dan jij. Je moet op Hem vertrouwen.”

Naarmate ik ouder werd begon ik beter te begrijpen dat ik gebed en geloof niet als een soort wonderlijm kon gebruiken om alles te laten passen in mijn menselijke opvattingen. God ziet het verleden, het heden en de toekomst en ik kan met mijn beperkte vermogens niet altijd bevatten hoe Hij dingen doet in de levens van mensen. Op een dag, als we in de hemel zijn, zal ik eindelijk alles begrijpen over de zinloze tragedies en frustraties van ons leven. Tot die tijd moet ik mijn verlangens naar zekerheid en gemakkelijke oplossingen opzij zetten en vertrouwen op Hem die alles weet en het beste met ons voor heeft.

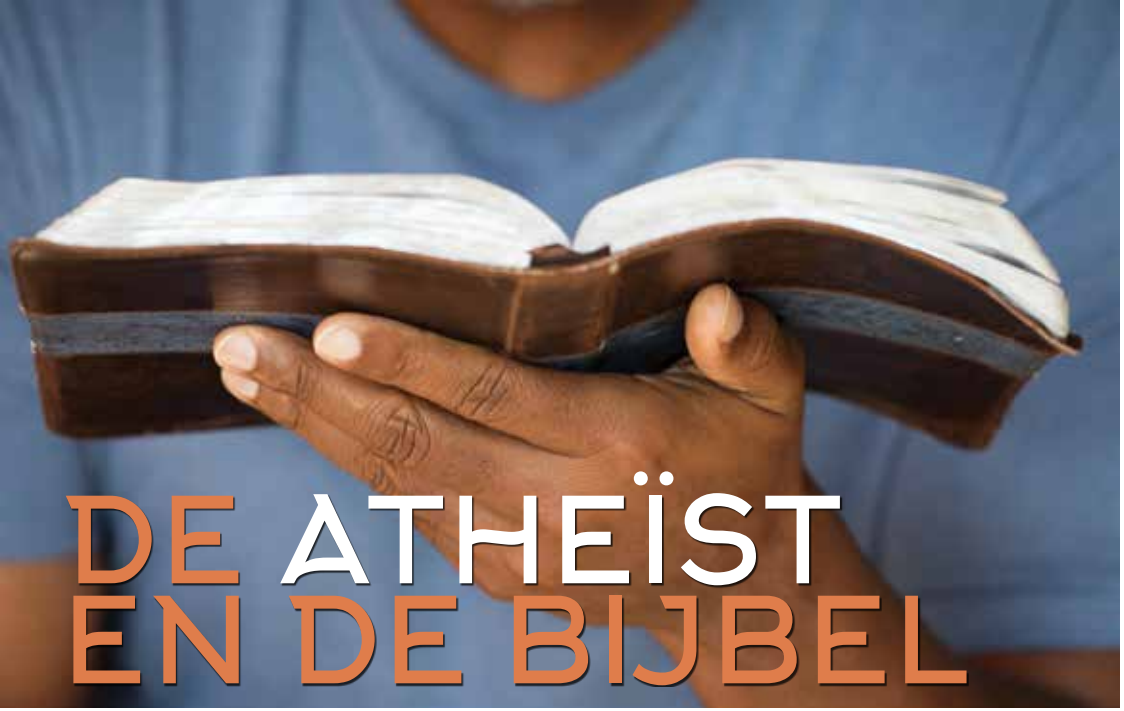

DE ATHEÏST EN DE BIJBEL

Goede vrienden van mij; Frank en Lisa, stonden in een kraampje dat ze hadden opgezet, waar een aantal evangelische boeken uitgestald stonden en ze gaven evangelische traktaatjes uit aan iedereen die langs kwam. Een man stond stil en keek naar de tafel, waarna hij uitriep: “O, dat is Christelijk spul! Ik ben atheïst hoor!” Mijn vrienden glimlachten alleen maar en begonnen een gesprek met hem, zonder verder iets te zeggen over geloof. Ze praatten over kunst (aangezien de man een zus had die schilderde), wandelsport, het leven en de economie en probeerden alleen maar bemoedigend en positief te zijn.

Na een tijdje kwam de zus van de man een winkel uit en bleef daar ook staan. Hij stelde haar voor aan Frank en Lisa en zei tegen haar: “Dit zijn Christelijke zendelingen die goed werk doen. Kijk eens eventjes naar de spullen die ze hebben. Maar ik ben er niet in geïnteresseerd hoor, ik ben atheïst.”

Hij wendde zich weer tot Frank en Lisa en zei peinzend: “Ik moet toch even zeggen dat ik het lied ‘Amazing Grace’ eigenlijk wel erg mooi vind. Om de een of andere reden krijg ik altijd tranen in mijn ogen wanneer ik het hoor.” De tranen sprongen in zijn ogen toen hij het zei. Verder zei hij: “Toen heb ik de film Amazing Grace gezien en dat was ... ongelooflijk.”

Het gesprek ging nog een paar minuten verder, maar toen hield hij middenin zijn zin op en zei: “Weet je wat, ik koop een boek van jullie. Ik neem een Bijbel!” Hij haalde er een van de tafel af en zei: “Deze, deze neem ik! Ik stop hem in mijn tas en ik ga er in lezen!” Toen keek hij zijn zus aan die met open mond naar hem stond te kijken en riep uit, alsof hij het zelf niet kon geloven: “Moet je mij zien, een atheïst die een Bijbel koopt!” Hij grinnikte in zichzelf en kocht de Bijbel, waarna ze verder gingen.

Ik hoef je zeker niet te vertellen dat Frank en Lisa onder de indruk waren van de manier waarop God dingen doet! Frank zei later tegen me: “Als er iemand was geweest aan wie ik die Bijbel had willen verkopen, dan was het een atheïst! Nu kan God tot zijn hart spreken en hem helpen die genade ten volle te ervaren!”

Dat verhaal was een aanmoediging voor me omdat we ten eerste iemand nooit op een eerste indruk moeten beoordelen, en ten tweede omdat Gods Geest in staat is zelfs de meest afgedwaalde harten te bereiken. God beloofde dat Zijn Woord nooit zonder effect terugkomt. Het brengt altijd de vrucht die Hij er uit wil voortbrengen.1 Die wonderbaarlijke ontmoeting was misschien het begin van een nog grotere verandering in dat leven in de toekomst!

1. Zie Jesaja 55:11.

GELOOF VINDEN

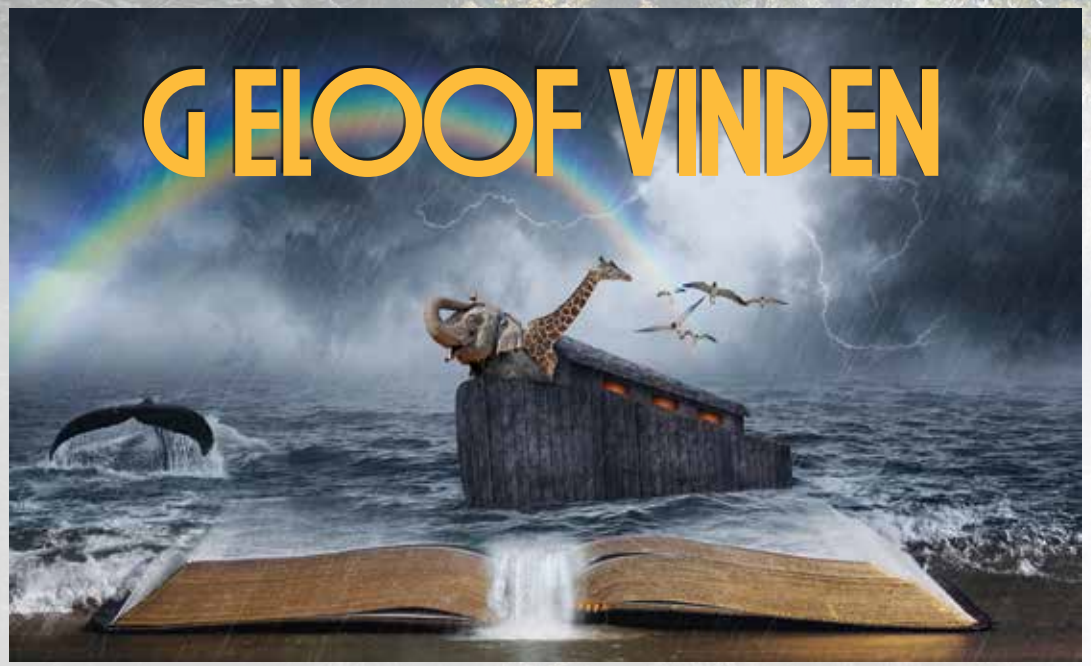

Door Aaliyah Williams

Ik was eens aan het rondsnuffelen in een boekhandel en vond een encyclopedie waar een gedeelte met artikelen over de Bijbel in stond. Ik was benieuwd hoe een wereldse geleerde de grote mannen en vrouwen uit de Bijbel zou beschrijven, dus zocht ik een paar korte biografieën op over Daniël, Jeremia, Jesaja, koning David, Samson, de apostelen Mattheüs, Petrus en Paulus.

Een voor een werden dingen die ik altijd als onweerlegbare feiten had geaccepteerd in twijfel getrokken: het boek Jesaja was misschien door drie mensen geschreven, de apostel Mattheüs had het evangelie van Mattheüs misschien niet geschreven, Paulus had misschien een aantal epistels waarvan men altijd gedacht had dat hij die geschreven had, niet geschreven. En zo ging het maar door. De auteur gebruikte hoogdravende woorden zoals 'mythologische symbolismen' en 'legendarische accrediteringen' en 'onduidelijke visioenen' en legde tot in de kleinste details uit dat de Bijbel niet letterlijk opgevat kan worden. Adam en Eva waren slechts 'symbolische prototypen van de mensheid' en het boek Genesis was 'een manier voor bepaalde auteurs om hun theorieën over de oorsprong van menselijk leven en culturele identiteit te kunnen spuien.'

Na het lezen van een paar bladzijden kreeg ik een leeg gevoel over me. Eigenlijk wilde ik het boek dicht doen, maar toch bleef ik doorbladeren, in de hoop een stelling te vinden die mijn geloof in de Bijbel bevestigde. Toen viel mijn oog op de slotzin van het gedeelte over Jezus Christus. "Na alle onvermijdelijke vragen omtrent het bijbels verslag van de verrijzenis van Jezus bleef één feit onbetwijfeld: de discipelen van Jezus waren bereid hun levens in de waagschaal te stellen voor de echtheid van het verslag." En daar zou ik aan willen toevoegen: talloze andere mensen door de eeuwen heen hebben dat eveneens gedaan.

Ik voelde me direct gerechtvaardigd maar toen was ik ook beschaamd omdat ik het moment daarvoor nog zo weinig geloof had getoond. Die slotzin had de twijfels die mijn gedachten waren binnengeslopen verjaagd en de deur stevig dichtgedaan.

Ik realiseerde me waarom zoveel mensen nog steeds in de Bijbel geloven, zelfs na het lezen van boeken zoals die encyclopedie die geloof kunnen ondermijnen door hun sceptische kortzichtige gezichtspunten. Dat komt doordat ze de ware Auteur; God en Zijn Zoon Jezus Christus door de Bijbel hebben leren kennen.

God is nog steeds springlevend, Jezus verrees niet alleen uit de doden maar woont nu in elk hart dat Hem binnenlaat en de woorden die we in de Bijbel vinden zijn levend en krachtig. Hoe weet ik dat die drie dingen waar zijn? Omdat ik ze zelf ervaren heb. Ik geloof in de Bijbel omdat ik hem in mijn leven aan het werk heb gezien.

Door Keith Phillips

KENNISMAKING MET **MIJN BESTE** VRIEND

Toen ik de Bijbel voor de eerste keer las was ik 21. Iemand had me aangeraden dat ik zou beginnen met het evangelie van Johannes, maar ik wist zo weinig van de Bijbel af dat ik niet besefte dat de evangeliën vier afzonderlijke vertellingen waren over het leven en de bediening van Jezus. Dus begon ik met de meest logische plaats om te beginnen; aan het begin van het Nieuwe Testament, het evangelie van Mattheüs.

Toen ik tenslotte bij het Evangelie van Johannes was beland, was ik geïntrigeerd door Jezus. Hij wist het perfecte antwoord op elke vraag en wist ook altijd precies wat Hij moest doen. Maar het mooiste was dat Hij mij scheen te begrijpen en precies leek te weten wat ik nodig had. Ik besefte dat Zijn woorden krachtig en levend zijn; Hij leeft! Zijn woorden bereikten me na 2000 jaar en raakten me aan op een manier die ik nooit eerder ervaren had. Toen ik bij Johannes 15:15 was aangekomen: "Ik noem jullie geen knechten meer, want een heer neemt zijn knechten niet in vertrouwen. Maar Ik noem jullie vrienden, omdat Ik jullie alles heb verteld wat Ik van mijn Vader gehoord heb," had ik het gevoel dat Hij persoonlijk tot mij sprak. Jezus noemde mij Zijn vriend! Ik werd zo enthousiast dat ik er iedereen over wilde vertellen.

Ik had een paar maanden daarvoor al gebeden om Hem te ontvangen als mijn Redder, maar er was nog niet veel veranderd totdat ik Zijn woorden begon te lezen met een open, ontvankelijk hart. Zijn woorden waren volmaakt en levend en het mooiste van alles, ze waren persoonlijk. En het werd nog mooier. Nog een tijdje daarna ontdekte ik dat Jezus nog steeds direct en persoonlijk tot de harten van Zijn volgelingen van vandaag kan spreken en leiding kan geven die precies past op de situatie van ieder mens.

God heeft zoveel liefde voor de wereld dat Hij zijn enige Zoon heeft gegeven, zodat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat maar eeuwig leven heeft.
-Johannes 3:16

Als je Jezus' geschenk van eeuwig leven nog niet ontvangen hebt en nog geen persoonlijke relatie met Hem hebt, bid dan het volgende gebed:

Dank U Jezus, dat U Uw leven voor mij gegeven hebt. Kom alstublieft in mijn hart, vergeef me alles wat ik fout gedaan heb, vul me met Uw Heilige Geest en geef me Uw geschenk van eeuwig leven. Amen

HIJ HELPT ALTIJD

DAT IS GENOEG

Door Marie Alvero

Het leven is een voortdurende stroom van tegenstrijdigheden; dingen om je aan vast te houden of juist te laten gaan, om voor te vechten of juist om op te geven. Er wordt gezegd dat we beter ons best moeten doen, onszelf een pauze moeten gunnen, de dingen wat lichter moeten opnemen, betere keuzes moeten maken, gewoon ja moeten zeggen, gewoon nee moeten zeggen, ons moeten vestigen, ons niet moeten vestigen. En om het nog ingewikkelder te maken, is er altijd wel iemand die zoiets zegt als: "luister gewoon naar wat je hart je ingeeft." Nou, dan weet ik het echt niet meer!

Soms pas ik die verwarde, gecompliceerde gevoelens toe op mijn relatie met God. Ben ik wel serieus genoeg met God? Ken ik wel genoeg Bijbelverzen? Aanbid ik Hem zowel spontaan als met genoeg eerbied? Bid ik wel met geloof? Hoe weet ik eigenlijk of ik wel geloof heb? Waarom kan ik Gods stem niet wat duidelijker horen? Als ik meer geloof of liefde had, zou ik Hem dan tot mijn hart horen spreken? Eigenlijk heb ik weleens het gevoel dat ik het maar moet opgeven, als de relatie zo gecompliceerd in elkaar zit.

God zal dan wel glimlachend toekijken op zulke momenten en ook met heel veel tederheid. Ik kan me voorstellen dat Hij dan zegt: "Herinner je je niet dat Ik zei dat je Mij zou vinden als je Mij zou zoeken 1 en dat Ik dicht bij je zou zijn als jij dicht bij Mij komt zitten?2

Kort geleden stond ik voor wat ingrijpende beslissingen die te maken hadden met mijn werk, mijn gezinsleven en mijn kinderen. Ik was in de war aangaande de juiste keuzes en werd heen en weer geslingerd door emoties en de meningen van anderen. Ook heb ik gebeden en oprecht naar antwoorden gezocht bij God. Maar nu ik dit schrijf weet ik eigenlijk nog steeds niet helemaal zeker of ik de beste beslissing heb genomen, die God wilde dat ik nam.

Maar wat ik wel met zekerheid kan zeggen is dat ik dingen aan het leren ben. Ik zie mijn zwaktes en mijn mogelijkheden voor groei. Ik zie Gods genade die me tegemoet komt in mijn gebreken. Het verbaast me voortdurend hoe ongehaast, ongestrest en onverstoord God is.

In mijn zoektocht naar Bijbelverzen om me te leiden werd ik steeds weer naar de Psalmen getrokken. Omdat in bijna elke Psalm, David zijn oprechte hart aan zijn God laat zien. In wat voor staat hij ook verkeert, hij praat erover met God. En in zijn zwakte kent hij God, zoals in deze uitspraak: "Maar ik stel al mijn vertrouwen op uw goedheid en liefde. In mijn hart is vreugde omdat ik zeker weet dat U voor bevrijding zorgt. Ik wil een loflied voor de HERE zingen, want Hij helpt mij altijd."3

En dat is genoeg.

KOM BIJ ME IN DE MORGEN

Het is goed dat je tijd met Mij neemt in de morgen, voordat je met andere dingen begint, want zonder Mij breng je het niet ver. Ik ben je wijsheid, je kracht en Ik ben de liefde zelf. Zoals Ik tegen Mijn discipelen al zei, je kunt in Mij rust voor je geest en kracht voor je dag vinden.1 Het kan een verleiding zijn om in je eigen kracht door te vechten in plaats van de tijd te nemen om stil te worden en het rijk van Mijn Geest binnen te gaan. Maar als je zo te werk gaat bereik je niet de beste resultaten. Ik vernieuw de kracht van iedereen die op Mij wacht.

Zelfs als we soms geen hoorbaar woord met elkaar wisselen kunnen we toch als twee vrienden zijn die blij worden bij de gedachte dat ze in elkaars nabijheid zijn. Wanneer je aan Mij denkt, richt je hart dan naar Mij en mediteer over Mijn goedheid voor jou; zo kom je dicht bij Mij.

Neem elke morgen de tijd om dicht bij Mij te komen. Strek je handen naar Me uit in gebed en door het lezen van Mijn Woord.